

بررسی حس آمیزی در شعر صلاح عبدالصبور

پروانه داشاب^۱، حدیثه متولی^۲، مسعود باوان پوری^۳

۱-دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه خلیج فارس بوشهر

۲-دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

۳-انشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

چکیده

شعر معمولاً زاده تجربیات شاعر است. و این تجربیات در عالم خارج رخ می‌دهد که خواه یا ناخواه حواس پنجگانه در گیر هستند و شاعر به کمک هنر خاص خود این تجربیات تlux یا شیرین را از رهگذر حواس و آمیختگی آنها با یک دیگر در قالب های مختلف ادبی مثل استعاره، تشبیه، کنایه، مجاز یا پارادوکس و... به مخاطب ارائه می‌دهد. راز زیبایی شعر در این است که شاعر با ترکیب های ناماؤوس هیئتی نا آشنا در ذهن مخاطب پدید می‌آورد که ذهن او را به تلاش و امداد و یکی از راه های خلق این تراکیب غریب و ناماؤوس آمیختن حواس با یکدیگر است. و صلاح عبدالصبور از حس آمیزی برای تصویر آفرینی، انتقال معنی و برانگیختن مخاطب و همچنین خلق صورت های تازه بهره برده است. آمیزش دو حس بینایی - چشایی در شعر این شاعر بیشترین بسامد را دارد. ما در پژوهش پیش رو به بررسی دقیق این آرایه ادبی خواهیم پرداخت.

کلیدواژگان: شعر عربی معاصر، صنایع ادبی، حس آمیزی، صلاح عبدالصبور